

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 28723

гр. София, 17.08.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 79 СЪСТАВ, в закрито заседание на седемнадесети август през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЦВЕТОМИР М. МИНЧЕВ

като разгледа докладваното от ЦВЕТОМИР М. МИНЧЕВ Гражданско дело № 20231110130624 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 146, ал. 1 и 2 ГПК

Предявени са кумулативно обективно съединени искове, както следва: с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ за признаване за незаконно на уволнението, извършено със заповед № ТП-1192/01.06.2023 г. и неговата отмяна; с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ за възстановяване на ищеца на заеманата преди уволнението длъжност „санитар“ при ответника, както и с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. чл. 225, ал. 1 КТ за заплащане на сумата от 6 378 лв., представляваща обезщетение за оставане без работа за периода от 01.06.2023 г. до 01.12.2023 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 05.06.2023 г. до окончателното плащане.

Ищецът С. Н. Р. твърди, че е бил в трудово правоотношение с ответника „ЕАД, в рамките на което е изпълнявал длъжността „санитар“, като със заповед № ТП-1192/01.06.2023 г. трудовото му правоотношение е било прекратено, на основание чл. 325, ал. 1, т. 9 КТ – поради невъзможност на служителя да изпълнява трудовите си задължения поради болест, довела до трайно намалена работоспособност. Поддържа, че добросъвестно е изпълнявал трудовите си задължения, но на 16.11.2022 г. е получил инфаркт, вследствие на което е постъпил на лечение. Сочи, че има издадено предписание за трудоустрояване от здравните органи, поради което попада в категорията на служителите по чл. 333, ал. 1, т. 2 КТ, без обаче отговорният работодател да се е съобразил с правилата на предварителната закрила. Допълва, че не е взето и мнението на ТЕЛК, което счита за допълнително основание за незаконосъобразност на уволнението му. Сочи, че ответната болница не е обжалвала пред ТЕЛК представените от него болнични листи, издадени от „Първа МБАЛ Свети Кръстител“ ЕАД и решението за трудоустрояване, поради което същите са били задължителни за нея – арг. чл. 113, ал. 3 ЗЗДр. Предвид изложеното, моли съда да признае извършеното със заповед № ТП-1192/01.06.2023 г. уволнение за незаконно и да го отмени, както и да бъде възстановен заеманата до уволнението длъжност „санитар“ при ответника. Претендира и обезщетение за оставане без работа в общ размер на 6 378 лв. за периода от 01.06.2023 г. до 01.12.2023 г. Претендира и разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът „ЕАД е подал отговор на исковата молба, с който оспорва исковете при твърдението, че позоваването от страна на ищеца на правилата за предварителната закрила по чл. 333 КТ е неотносимо. В тази връзка посочва, че с писмо на СРЗИ с вх. № 333/15.05.2023 г., изготвено на 12.04.2023 г., на основание чл. 71 от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската

експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи, е изпратено експертно решение на ТЕЛК, с което в т. 9 на документа се посочва, че на ищеца е определена оценка на работоспособността от 100 % без чужда помощ. Заявява, че е изпълнил процедурата да предложи на ищеца друга работа, подходяща за здравословното му състояние, тъй като със заповед № Д-35/24.01.2023 г. на изпълнителния директор на болницата е съставена комисия, която ежегодно определя подходящите работни места и длъжности за трудоустрояване на лицата с намалена работоспособност в съответствие с процента, определен по реда на чл. 315 КТ, която е достигнала до извод, че всички работни места, подходящи за трудоустрояване, са заети от хора с увреждания и свободни места, подходящи за трудоустрояване няма. Сочи, че правилата за предварителната закрила намират приложение единствено при прекратяване на трудовото правоотношение по реда на чл. 328, ал. 1, т. 2, 3, 5 и 11 и чл. 330, ал. 2, т. 6 КТ, какъвто настоящият случай не е, тъй като трудовото правоотношение с ищеца е прекратено по реда на чл. 325, ал. 1, т. 9 КТ. С тези съображения отправя искане за отхвърляне на предявените искове. Претендира и разноски.

По разпределяне на доказателствената тежест:

По иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ.

В тежест на ищеца е да докаже съществувало между страните трудово правоотношение, което е било прекратено с процесната заповед на посоченото в нея основание.

В тежест на ответника е да докаже, че са били налице предпоставките за възникване на правото за едностранно прекратяване на трудовото правоотношение с ищеца на посоченото в заповедта основание – по чл. 325, ал. 1, т. 9 КТ, а именно: невъзможност на служителя да изпълнява трудовите си задължения поради болест, довела до трайно намалена работоспособност. В негова тежест е да докаже и останалите, обстоятелства, на които основава своите възражения и оспорвания.

По иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ

В тежест на ищцата е да докаже, че при наличие на предпоставките за уважаване на иска по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ трудовото правоотношение между страните няма срочен характер.

По иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. чл. 225, ал. 1 КТ.

В тежест на ищеца е да докаже, че е останал без работа за сочения период, както и размера на брутното трудово възнаграждение, получено за последния пълен отработен месец преди уволнението.

УКАЗВА на ищеца, че не сочи доказателства за оставането си без работа за посочения период.

С оглед неоспорването му от ответника с отговора на исковата молба и на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК като безспорни между страните и ненуждаещи се от доказване по делото следва да се отделят обстоятелствата относно наличието на съществувало между страните трудово правоотношение, чийто правопораждащ юридически факт е трудов договор ТП-19.04/30.09.2021 г., в рамките на което ищецът е заемал длъжността „санитар“, като със заповед № ТП-1192/01.06.2023 г., връчена му на 01.06.2023 г., трудовото му правоотношение е било прекратено, считано от 01.06.2023 г., на основание чл. 325, ал. 1, т. 9 КТ – поради невъзможност на служителя да изпълнява трудовите си задължения поради болест, довела до трайно намалена работоспособност.

Не се спори още и относно размера на брутното трудово възнаграждение на ищеца, а именно: 1 063 лв., респ. относно размера на претендираното от него обезщетение по чл. 225, ал. 1 КТ, а именно: 6 378 лв.

Наред с това, съдът следва да се произнесе по исканията на страните и по допускане

на доказателствата.

Страните са представили относими и необходими писмени доказателства, чието приемане е допустимо.

Така мотивиран и на основание чл. 312, ал. 1 ГПК, вр. чл. 146, ал. 1 и 2 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДОКЛАДВА делото съобразно изложеното в мотивната част на настоящото определение.

ПРИЕМА представените към исковата молба и отговора на исковата молба документи като писмени доказателства по делото.

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание на 07.12.2023 г. от 12:00 часа, за която дата и час страните да бъдат призовани.

УКАЗВА на страните, че в **едноседмичен срок** от получаване на определението могат да вземат становище по доклада и да предприемат съответните процесуални действия, включително представяне на доказателства, като в противен случай губят възможността да сторят това по-късно – арт. чл. 313 ГПК.

УКАЗВА на страните, че могат да уредят спора помежду си чрез МЕДИАЦИЯ. При постигане на спогодба дължимата държавна такса за разглеждане на делото е в половин размер.

КЪМ СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД действа програма „Спогодби“, която предлага безплатно провеждане на медиация.

Препис от настоящото определение, в което е обективиран проектът на доклада по делото, да се връчи на страните, а на ищеца да се връчи и препис от отговора на исковата молба и приложенията към него.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____